

Sygn. akt II K 802/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2017r.

Sąd Rejonowy w Wieluniu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Justyna Tęcza

Protokolant: staż. urząd. Izabela Majtyka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Wieluniu B. K.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 13 lutego 2017r. i 20 kwietnia 2017r. sprawy:

M. S.

ur. dnia (...) w W.

syna S. i G. z d. O.

oskarżonego o to, że:

W dniu 12 listopada 2016r. ok. godz. 2.00 w m. K. W., gm. C., pow. W., woj. (...) kierował w strefie ruchu lądowego samochodem m-ki O. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się stężeniem 2,53 ‰ alkoholu we krwi,

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

1. oskarżonego M. S. uznaje za winnego zarzucanego mu czynu, z tą zmianą w jego opisie, że wyrażenie „2.00” zastępuje wyrażeniem „2:00” oraz wyrażenie (...) zastępuje wyrażeniem (...), tj. czynu wypełniającego dyspozycję art. 178a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza mu karę 180 (sto osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;
2. na podstawie art. 42 § 2 kk i art. 43 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 4 (czterech) lat;
3. na podstawie art. 63 § 4 kk zalicza oskarżonemu na poczet zakazu prowadzenia pojazdów okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 06 grudnia 2016 roku;
4. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięciu tysięcy) złotych;
5. na podstawie art. 43b kk orzeka wobec oskarżonego podanie wyroku do publicznej wiadomości poprzez wywieszenie odpisu wyroku przez okres 30 (trzydziestu) dni na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy C.;
6. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty sądowej oraz kwotę 958 (dziewięćset pięćdziesiąt osiem) złotych tytułem zwrotu wydatków.

Sygn. akt II K 802/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 kwietnia 2017 roku wydanym w sprawie o sygn. akt II K 802/16 tutejszy Sąd uznał oskarżonego M. S. za winnego czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 1 kk . Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie bowiem wynika, iż w dniu 12 listopada 2016 roku około godziny 2:00 oskarżony M. S. w miejscowości K. gm. C. powiatu (...) kierował w strefie ruchu lądowego samochodem m-ki O. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości.

(dowód: wyrok k. 101)

Oskarżony M. S. ma skończone 40 lat. Jest żonaty, ma troje małoletnich dzieci. Ma wykształcenie zawodowe – mechanik maszyn i urządzeń górnictwa podziemnego. Aktualnie jest zatrudniony jako kierowca w firmie meblarskiej i deklaruje z tego tytułu dochód w wysokości około 1.800 złotych miesięcznie. Żona pracuje w pobliskim sklepie i zarabia 1.600 złotych netto. Oskarżony jest współwłaścicielem domu mieszkalnego oraz samochodu osobowego marki O. (...) rocznik 2001. Dom obciążony jest kredytem. Nie był dotychczas karany.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 76v, karta karna k. 37)

Oskarżony złożył w postępowaniu przygotowawczym i sądowym wyjaśnienia, w których przyznał się do zarzucanego mu czynu.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 44 i k. 76v)

Oskarżony jest sprawcą czynu o stopniu społecznej szkodliwości większym niż znikomy, umyślnego i zawinionego. Można postawić mu zarzut, że w sytuacji, w jakiej się znajdował, mógł zachować się w sposób zgodny z prawem. Nie ma w sprawie okoliczności wyłączających karalność, bezprawność ani winę sprawcy – jest on bowiem osobą pełnoletnią, w pełni poczytalną i nie znajdował się w chwili czynu w żadnej szczególnej sytuacji motywacyjnej.

Kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości jest zagrożone alternatywnie karą grzywny, ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do dwóch lat.

Jako okoliczność obciążającą Sąd poczytał nagminność tego rodzaju przestępstw mającą już rozmiary plagi pijanych uczestników ruchu drogowego. Sąd miał przy tym na uwadze, iż stopień nietrzeźwości M. S. był bardzo wysoki – badanie dało wynik powyżej 2,5 ‰ alkoholu we krwi. Wartość graniczna określająca stan nietrzeźwości, wynosząca zgodnie z treścią art. 115 § 16 kk 0,5 ‰ została więc przekroczona ponad pięciokrotnie!

Przestępstwo to godzi w istotne dobro prawne, jakim jest bezpieczeństwo w komunikacji, a w konsekwencji w zdrowie i życie ludzi. Należy pamiętać, że nietrzeźwi kierowcy są sprawcami wielu poważnych w skutkach wypadków drogowych. Warto w tym miejscu zobrazować skalę tego zagrożenia wskazując, że wzrost stężenia alkoholu we krwi powyżej 0,3 ‰ może powodować zaburzenia w zachowaniu równowagi, zatracenie poczucia czasu; powyżej 1,2 ‰ może powodować zaburzenia psychomotoryczne upośledzające zborność i koordynację ruchów, zaburzenia widzenia, oceniania odległości, wydłużenie czasu reakcji; powyżej 1,5 ‰ – zaburzenia strefy uczuć, wrażliwości na ból oraz zdolności poruszania się; powyżej 1,8 ‰ – zniesienie wrażliwości na bodźce; powyżej 3,5 ‰ utratę przytomności (por. A. Ratajczak: „Stopień nietrzeźwości w polskim prawie karnym”, Poznań 1969r., str. 32).

Zdolności psychomotoryczne oskarżonego musiały być bardzo mocno zaburzone skoro nie opanował on pojazdu i zjechał z jezdni do rowu mimo prostej sytuacji drogowej. Nie było tam

innych uczestników ruchu drogowego, nic nie zakłóciło mu jazdy, panowały normalne warunki, auto było w pełni sprawne.

O. na wymiar kary wpłynęła ponadto motywacja sprawcy – oskarżony uprawił się w stan upojenia alkoholowego i wsiadł za kierownicę samochodu swojego pracodawcy ponieważ „miał kłopoty małżeńskie”. Jechał w środku nocy do domu teściów, gdzie przebywała wtedy jego żona. Taka reakcja na problemy osobiste obrazuje, iż oskarżony jest osobą zupełnie nieodpowiedzialną.

Za okoliczność łagodząco wpływającą na wymiar kary Sąd uznał dotychczasową niekaralność oskarżonego oraz przyznanie się przez niego do winy. Jednocześnie należy jednak pamiętać, że przyznanie to nie może w sposób szczególnie wydatny przemawiać na jego korzyść, bowiem okoliczności sprawy jednoznacznie wskazywały na sprawstwo czynu z art. 178a § 1 kk. Sąd wziął też pod uwagę sytuację osobistą M. S., tj. fakt, iż ma na utrzymaniu troje dzieci oraz spłaca kredyt. Okoliczność łagodzącą stanowi również fakt, iż oskarżony poruszał się drogą, na której nie było wówczas ruchu. Wymierzając karę Sąd miał nadto na uwadze, że oskarżony poniósł już pewne negatywne konsekwencje swojego zachowania – sam doznał dość poważnych obrażeń ciała.

Po wyważeniu okoliczności łagodzących i obciążających Sąd wymierzył oskarżonemu karę najłagodniejszego rodzaju – tj. grzywny i ustalił jej wysokość na 150 stawek dziennych uznając, że będzie to wystarczające dla osiągnięcia celów kary. Przy ustalaniu wysokości stawki dziennej grzywny na najniższym prawem przewidzianym poziomie Sąd wziął pod uwagę sytuację rodzinną i majątkową sprawcy, tj. fakt, że oskarżony ma na utrzymaniu dzieci, obciąża go konieczność spłaty kredytu.

Na podstawie art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk Sąd orzekł w stosunku do oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres czterech lat. Minimalny rozmiar tego środka, jaki Sąd mógł wymierzyć wynosił trzy lata. Sąd uznał, iż czteroletni okres zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych będzie wystarczająco dolegliwą nauczką i oskarżony nie będzie chciał ponownie narażać się na kilkuletnią przerwę w możliwości korzystania z nich. W aktualnie obowiązującym stanie prawnym oskarżony nie będzie mógł się ubiegać o skrócenie czasu trwania tego zakazu, a po wtóre po upływie okresu zakazu będzie zmuszony ponownie zdawać egzamin celem uzyskania prawa do poruszania się pojazdem mechanicznym. Takie ograniczenie jego uczestnictwa w ruchu drogowym stanowić będzie znaczne utrudnienie w załatwianiu między innymi spraw codziennych, szczególnie mając na uwadze, że oskarżony mieszka na wsi. Kara musi jednak nieść z sobą pewną dolegliwość tak, aby skutecznie odstraszała sprawcę od ponownego popełnienia czynu zabronionego. Musi też oddziaływać prewencyjnie na społeczeństwo – odstraszać innych niezdyscyplinowanych kierowców. Sąd ma obowiązek chronić przed niebezpiecznymi zachowaniami innych uczestników ruchu drogowego. Oskarżony naruszył podstawową zasadę obowiązującą uczestników ruchu, tj. zasadę bezwzględnej trzeźwości. Dlatego też, skoro świadomie uczestniczył w ruchu sięgając wcześniej po alkohol, konieczne jest czasowe wyeliminowanie go z grona kierowców. Wyważając z jednej strony prywatne interesy oskarżonego, a z drugiej bezpieczeństwo osób na drodze, priorytet należy dać temu drugiemu dobru. Orzeczenie zakazu jest skutkiem jego zawinionego działania. Zachowanie M. S. świadczyło o jego wysokiej lekkomyślności – przecież wiedział, jak bardzo potrzebne mu są uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi. Rozpoczynając jazdę był przecież w takiej samej sytuacji osobistej i rodzinnej, na jaką obecnie się powołuje – zamieszkiwał na wsi, spłacał kredyt, miał trójkę dzieci na utrzymaniu oraz pracował i miał nadal zamiar zarobkować jako kierowca, a mimo to zaryzykował utratę uprawnień do kierowania pojazdem. Utrata uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi jest skutkiem wyłącznie jego zawinionego zachowania. Przy nagminności spraw o kierowanie pojazdami w stanie nietrzeźwości i przy kampanii na ten temat w mediach, stało się faktem powszechnie znanym, że nieuniknioną konsekwencją poruszania

się po drogach po spożyciu alkoholu jest orzeczenie zakazu i to w aktualnym stanie prawnym na okres minimum trzech lat. Skoro mimo tej świadomości ktoś decyduje się wyruszyć nietrzeźwy na drogi, to tym samym wybiera i skutki, które sam swym niebezpiecznym zachowaniem wywołał.

Sąd rozważał wyłączenie z zakresu zakazu pojazdów kategorii C i E, o co wnioskował oskarżony powołując się na wymóg posiadania takich uprawnień aby kontynuować zatrudnienie w charakterze kierowcy. W ocenie Sądu takie rozstrzygnięcie nie byłoby jednak w tych okolicznościach wystarczającą reakcją. Zachowanie M. S., w ocenie Sądu, musi spotkać się ze stanowczym odzewem ze strony wymiaru sprawiedliwości w postaci wymierzenia mu środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego co do wszystkich rodzajów pojazdów mechanicznych. Po pierwsze - tylko taki zakres zakazu jest adekwatny do okoliczności sprawy, po drugie – oskarżony dał się poznać jako osoba słabo kontrolująca swoje emocje, a kierowanie pojazdem o większej masie stwarzać będzie wydatnie większe zagrożenie dla uczestników ruchu drogowego. Wreszcie, oskarżony już tym razem nie zawahał się wykorzystać do popełnienia przestępstwa samochodu służbowego. Orzeczony środek ma też czynić zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, bowiem wymierzenie oskarżonemu zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych tylko niektórych kategorii w odczuciu społecznym przeświadczenie o tolerancji dla sprawców niebezpiecznych zdarzeń drogowych.

Na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy.

Na podstawie art. 43a § 2 kk, Sąd orzekł w stosunku do oskarżonego obligatoryjne świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Sąd wymierzył je w wysokości minimalnej, tj. 5.000 złotych.

Sąd orzekł nadto podanie treści wyroku do publicznej wiadomości oceniając, iż ten środek karny wpłynie w przyszłości odstrasżająco nie tylko na oskarżonego, ale i na innych kierujących.

Orzeczona kara jest w ocenie Sądu adekwatna do społecznej szkodliwości czynu i stopnia zawinienia oraz spełni wymogi w zakresie prewencji indywidualnej, jak też będzie odpowiednio oddziaływać na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa.

Wobec skazania, M. S. , stosownie do treści art. 627 kpk w zw. z art. 618 kpk, obowiązany jest ponieść koszty postępowania. Sąd zasądził od oskarżonego koszty, na które złożyły się: opłata od kary w kwocie 1 8 0 złotych, obliczona stosownie do treści art. 3.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) oraz wydatki Skarbu Państwa w łącznej kwocie 958 złotych. Złożyły się na nie: koszt danych o karalności - 30 złotych stosownie do § 3.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18.06.2014r. w sprawie opłat za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego (Dz. U. 2014.861), po 20 złotych tytułem ryczałtu za doręczenie pism w postępowaniu przygotowawczym i sądowym stosownie do § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18.06.2003r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz. U. Nr 108, poz. 1026) , wynagrodzenie biegłych psychiatrów wydających pisemną opinię – łącznie 378 złotych, koszty opinii kryminalistycznych badań krwi – łącznie 362,40 złotych, koszty pobrania krwi przez personel SP ZOZ w W. – 147,60 złotych .

Sąd nie znalazł podstaw, aby zwolnić oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, które sam swym nagannym zachowaniem wywołał. Pokrycie ich jest konsekwencją popełnionego przez niego przestępstwa i nie może obciążać podatników.

Stosownie do dyspozycji art. 423 § 1a kpk i art. 424 § 3 kpk Sąd ograniczył zakres uzasadnienia tylko do tej części wyroku, której dotyczył wniosek oskarżonego.